

Angsten har ædt lysten til at gå i skole: "Det er en følelse af udslettelse"

Tegning: Morten Voigt

2. juni 2018, kl. 0:00
Jannie Iwankow Søgaard

Odile Poulsens datter har så meget angst, at hun ikke har været i skole i snart et år. Hjælpen til at få datteren tilbage på sporet er trukket ud. Nu er indlæggelse nødvendig, og mens de venter på plads, kæmper Odile Poulsen for at undgå selv at gå ned med flaget

Odile Poulsen har en søn med en nyresygdom, der betyder, at han af og til må i akut behandling. Så skal hun og hendes mand bare trykke nummeret på Rigshospitalets nyreafdeling, og kort efter er sønnen i hænderne på landets dygtigste nyrelæger. Det føles trygt.

Odile Poulsen har også en datter, der er syg. Desværre har familien ikke på samme måde et direkte nummer til en ekspert, der kan hjælpe hende, når hun bliver rigtig dårlig. Datteren er i dag 14 år og ville i den bedste af alle verdener have været en oprørske, glad teenager fuld af mod på tilværelsen. Men sådan er virkeligheden ikke. I stedet er datteren en pige fyldt af en angst, der nu i snart et år har hindret hende i at komme i skole og har holdt hende indespærret i familiens hjem.

For udenforstående kan det være svært at forstå, hvordan et barn kan blive så ængstelig, at det ikke kan komme i skole. Det ved Odile Poulsen godt.

”Hvis man har et normalt fungerende barn, så kan det være svært at forstå. Vi har jo også selv i mange år holdt fast i, at hun bare skulle i skole. Vi har brugt alt lige fra belønning til vrede til

manipulation og trusler om, at hun aldrig ville få en uddannelse, hvis ikke hun kom i skole. Men vi har bare haft en pige, der i et år har grædt og skreget til ud på natten, indtil hun faldt i søvn og skulle i skole. Den her angst er bare så sindssyg. Jeg har aldrig selv prøvet at være angst på den måde og ved ikke, hvordan det føles indeni. Men jeg kan se, at hun vil gøre alt for ikke at mærke den. Det er så voldsomt. Det er en følelse af udslettelse, der ser ud, som om hun bliver mødt med kravet om at gå hen og møde sin egen død," siger hun.

Indtil Odile Poulsens datter kommer i skole, er pigens liv relativt problemfrit. Hun er glad og velfungerende omend noget genert. Forældrene ved godt, at det vil blive udfordrende at begynde i skole for hende, men heldigvis går det nemmere end forventet. En udadvendt pige i klassen kaster sin kærlighed på datteren, og de to bliver hurtigt bedsteveninder, så hun kommer til at trives.

I fjerde klasse må Odile Poulsens datter dog skifte skole, fordi flere af de piger, hun ellers er sammen med, flytter. Der er samtidig mobberier i klassen, og den slags er altid gået dybt ind hos den følsomme pige. Hun har svært ved at forstå, at der kan blive sagt grimme ting, og hun bliver meget påvirket, når der er intriger pigerne imellem.

Det kommer imidlertid aldrig til at fungere på den nye skole, og Odile Poulsens datter skifter hurtigt til en lille privatskole, hvor forældrene håber, at hun vil trives. Det kommer de desværre hurtigt til at indse, at hun ikke vil.

"Her bliver det tydeligt, at hun har angst, og der kommer en skolepsykolog på. Vi går all in på forløbet, hvor hun i hele femte klasse har en AKT-lærer (adfærd, kontakt, trivsel, red.), der skal hjælpe hende. I slutningen af året konkluderer skolepsykologen så, at angsten nu er væk, men at vores datter har prinsessemanerer, der viser sig i, at hun tager afstand fra de andre og ikke gider dem. Vi prøver at tale fornuftigt om det og forklare, hvordan vores datter græder og skriger sig i søvn hver aften derhjemme, men det bliver der ikke rigtig lyttet til," fortæller Odile Poulsen.

Hun og hendes mand er nu så desperate over, at ingen tilsyneladende kan hjælpe deres datter, at de ender med at underrette myndighederne om deres datters manglende trivsel, fordi de ved, at kommunens pædagogisk-psykologiske rådgivning så har pligt til at tage sig af det.

"Det er noget af det værste, man kan komme ud for som forældre. At skulle sige at vi ikke selv længere er i stand til at hjælpe vores datter. Vi er nervøse for, at de vil stemple os som dårlige forældre. Men det viste sig at være en ubegrundet frygt. De har så god tid i kommunen. I

trekvart år tvinger vi hende stadig i skole, og i tre til fire måneder får hun et tilbud om eneundervisning med en lærer," siger Odile Poulsen.

Eneundervisningen går godt, men da den på det tidspunkt 13-årige pige får tilknyttet en fraværskonsulent, der skal arbejde kognitivt med hende, går det helt galt.

"Han skal for eksempel øve hende i at gå ture med sin hund. Men han overser fuldstændig, at han skal fortælle hende, hvad det er, han gør, og hvorfor. Han udvider bare hendes gåture uden videre, og hendes angst bliver endnu værre. De professionelle, som er inde over hende, er simpelthen ikke til nogen som helst hjælp."

Om kort tid afslutter de jævnaldrende til Odile Poulsens datters 7. klasse. Et skoleår, hvor den angstfyldte pige slet ikke har været i skole. I stedet har hun netop fået en kontaktperson fra psykiatrien. Her oplever familien for første gang at møde en fagperson, der har styr på, hvordan man tackler en pige med så meget angst. En pige, der også i efteråret 2017 får stillet diagnosen add – en form for adhd, men uden den udadvendte hyperaktivitet. Derimod har personer med add enormt stor tankeaktivitet, men samtidig svært ved at skabe struktur i tankerne og koncentrere sig.

Odile Poulsens datter har dog aldrig været dårligere end nu. Af og til kan hun ikke klare at spise aftensmad med både sin far, mor og bror, og så må familien dele sig i to. Hun opholder sig mest på sit værelse og kommer kun ned i en halv times tid ad gangen, når hun trænger til lidt luftforandring. Hun drømmer om at komme udenfor og tage med familien i sommerhus, men alt det ligger lige nu meget langt væk. Når konsulenten spørger hende, hvad hendes mål er, kan hun slet ikke forholde sig til det, og lige nu er planen, at hun skal indlægges for at få intensiv hjælp. Men ingen ved, hvornår det kan blive.

"Det er dybt frustrerende bare at vente og vente. En af de gange, vores søn røg på hospitalet, sagde en af lægerne, at de passede rigtig godt på ham, for de ville gøre alt for, at vores børn voksede op og blev raske, glade mennesker. Og det er jo godt. Men hvad med vores datter? Her trækker alt i langdrag, og lige nu er jeg ikke bare mor. Jeg er også psykolog og plejer for min datter," siger Odile Poulsen og fortsætter.

"Jeg arbejder stort set ikke – jeg har min egen virksomhed, men der kommer jo ikke penge ind, når jeg ikke kan være der. Jeg kan ikke sygemelde mig, og hvis jeg kunne, var jeg nok bare blevet fyret. Folk tror, at systemet er der for os, men det er bare ikke tilfældet. Og det der med at skulle bede om hjælp hele tiden. Det er så ydmygende. At skulle stille sig op som forælder og sige, at

man ikke kan klare at hjælpe sit barn, og at andre må træde til. Og så samtidig opleve at den hjælp, den får man måske, måske ikke.”

Lige nu aner Odile Poulsen og hendes mand ikke, hvordan deres datter skal få det bedre. De har ikke længere forhåbninger om, at hun kan komme til at gå i en almindelig skole, når hun engang forhåbentlig kan vende tilbage til en mere normal hverdag. Hun skal gå et sted, hvor der er fagpersoner med ekspertise i børn med add og angst. Og oven i al uvisheden om datterens fremtid, lurer også frygten for pludselig selv ikke at kunne holde til mere.

”Jeg kan slet ikke gennemskue eller overse, hvordan det hele skal gå. Min datter har så meget brug for, at vi er her. Hvad vil der ske, hvis jeg pludselig selv banker ned? Det må aldrig ske. Hos kommunen har de spurgt os, hvad vi har brug for. Jeg har bedt om bare at få lov at være mor og om at få en psykolog, der kan pille det faglige ud af mig. Men der sker ikke noget. Så jeg ved ikke, hvorfor de spørger. Vi lever i et vakuum.”

Kommentarer

Næste artikel fra forsiden

Sydslesvigere skal lettere kunne blive danskere

Statsminister Lars Løkke Rasmussen (tv) træffer ved de Danske Årsmøder i Flensborg Slesvig-Holstens landsdelspræsident Daniel Günther (th). I midten går den danske Generalkonsul i Flensborg, Kim Andersen. Foto: Frank Cilius/Ritzau Scanpix

3. juni 2018, kl. 15:00
Fra Ritzau

Danmark skal styrke sit tætte samarbejde med Tyskland, siger statsministeren ved sydslesvigernes årsmøder.

Danske sydslesvigere, som bor i Tyskland, skal lettere kunne få dansk statsborgerskab.

Det siger statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) søndag i sin tale i Frueskoven Idrætspark i Flensborg. Statsministeren taler som led i de danske sydslesvigeres årsmøder.

- Hidtil har dansksindede sydslesvigere med bopæl i Danmark kunnet få dansk indfødsret på lempelige vilkår. Den danske regering er netop kommet med et udspil, hvor vi har foreslået, at også dansksindede sydslesvigere med bopæl i Sydslesvig skal kunne opnå dansk indfødsret, siger Lars Løkke Rasmussen.

Han understreger, som Venstres statsminister Niels Neergaard for 98 år siden lovede sydslesvigerne: "De skal ikke blive glemte".

Siden har danske regeringer støttet sydslesvigerne økonomisk, kulturelt og politisk.

I 1955 enedes statsminister H.C. Hansen (S) og forbundskansler Konrad Adenauer om at sikre bedre forhold for de danske sydslesvigere og det tyske mindretal i Nordslesvig. Det skete i København-Bonn erklæringerne.

De er blevet et eksempel på, at problemer med mindretal kan løses fredeligt, siger statsministeren.

- Modbilledet er skræmmende og desværre langt mere udbredt. Tænk bare på Balkan i 90'erne. I sidste måned besøgte jeg de danske soldater ved de fredsbevarende styrker i Kosovo. De er stadig nødvendige - 20 år efter borgerkrigen, siger Lars Løkke Rasmussen.

Han indrømmer, at sydslesvigerne ikke ligefrem jubler over den styrkede grænsekontrol. Men det er nødvendigt "i en verden med terror, med uro, med migration", mener statsministeren.

Han glæder sig over Danmarks tætte samarbejde med Tyskland og hans egne nylige møder med forbundskansler Angela Merkel og Slesvig-Holstens ministerpræsident, Daniel Günther.

Om to år fejrer sydslesvigerne Sønderjyllands genforening med Danmark efter folkeafstemninger nord og syd for grænsen.

- Jeg mener, at tiden er modnet til at bygge en endnu stærkere bro mellem de to lande. Vi skal styrke kendskabet til Danmark i Tyskland. Vi skal styrke kendskabet til Tyskland, tysk sprog og

kultur i Danmark. Det er det dobbelte mål i regeringens tysklandsstrategi, siger statsministeren.

/ritzau/

Kommentarer

Næste artikel fra forsiden

Fransk kvinde dømt livsvarigt fængsel for støtte til IS

Den franske jihadist Melina Boughedir ankommer til retssalen i den irakiske hovedstad Bagdad, hvor hun er idømt livsvarigt fængsel or at støtte Islamisk Stat. Foto: Stringer/Ritzau Scanpix

3. juni 2018, kl. 13:37
Fra Ritzau

En mor til fire er idømt livsvarigt fængsel i Irak

En domstol i Bagdad har dømt en fransk kvinde til fængsel for livstid, fordi hun var medlem af Islamisk stat, rapporterer en journalist fra nyhedsbureauet AFP, som var til stede i retssalen i Bagdad.

Melina Boughedir, som er mor til fire, blev i februar idømt en fængselsstraf på syv måneder for at have rejst illegalt ind i Irak. Det blev dengang bestemt, at hun skulle deporteres tilbage til Frankrig.

Men en anden domstol gav ordre til, at sagen skulle gå om i henhold til Iraks antiterrorlovgivning.

Den 27-årige kvinde blev søndag fundet skyldig i at tilhøre Islamisk Stat.

- Jeg er uskyldig, sagde hun til dommeren.

Hun sagde, at hendes mand havde ført hende bag lyset og truet med at tage hendes børn fra hende. Hun forklarede, at hun på den måde blev tvunget til at tage med til Irak, hvor manden havde planer om at slutte sig til Islamisk stat.

Den franske udenrigsminister, Jean-Yves Le Drian, sagde torsdag til den franske tv-kanal LCI, at Boughedir var medlem af IS og kæmpede mod Irak, hvor hun følgelig også skulle retsforfølges.

Dette fik kvindens franske advokater til at sende et protestbrev til Le Drian. Her kritiserer de ministeren for "indblanding" og for at have lagt "et uacceptabelt pres" på Iraks juridiske system.

En af kvindens franske sagførere, William Bourdon, som er rejst til Bagdad for at følge retssagen, siger til AFP, at Boughedirs familie og hendes advokater ønsker at få kvinden til Frankrig, hvor sagen mod hende kan føres.

Boughedir blev anholdt i sommeren 2017 i Mosul.

Hendes mand menes at være blevet dræbt i Mosul under en operation, som blev ledet af USA.

I april idømte en irakisk domstol en anden fransk kvinde, Djamila Boutoutaou, livsvarigt fængsel for at have været medlem af Islamisk Stat. Kvinden hævdede, at hendes mand havde narret hende til at gå ind i bevægelsen.

Snesevis af franske statsborgere menes at være tilbageholdt i Irak og nabolandet Syrien - blandt dem er der også mange mindreårige.

/ritzau/AFP

Kommentarer

Andre læser lige nu

Mediekommentar 28.05.2018 00:00

Af Sørine Gotfredsen

Frederik og Mary har overhalet medierne

Det er på tide med udskiftning i de royale tv-paneler. Man kan sagtens bevare bedømmelsen af kjolerne og samtidig lade et begavet menneske analysere tingene mere substantielt, skriver Sørine Gotfredsen om tv-dækningen af Kronprinsens 50 års fødselsdag

Kanten 29.05.2018 00:00

Ahmad Mahmoud

Ahmad Mahmoud: Der er voldtægt eller sex – intet imellem

En lov, der sidestiller sex uden samtykke med voldtægt garanterer en større retssikkerhed for offeret uanset køn. Således at vi aldrig mere har sager, hvor unge piger græder under samleje, og gerningsmanden ikke dømmes for voldtægt, fordi han ikke benyttede sig af vold, tvang og trusler, skriver forfatter Ahmad Mahmoud

31.05.2018 20:55

Af Lars Henriksen

Overbekymrede forældre får raske børn indlagt

Hospitaler oplever stadig oftere, at helt raske børn bliver indlagt. Det er dog ikke kun forældrenes skyld. Vi har skabt en nulfejlskultur, der tager opmærksomhed fra de reelt syge, lyder advarslen fra læger og sygeplejersker